

Xa-cha-ri

Mục-đích: Để ban hy-vọng cho dân của Đức Chúa Trời bằng việc lộ ra sự giải-phóng trong tương-lai của Đức Chúa Trời qua Đấng Chịu-xức-dầu

Người viết: Xa-cha-ri

Viết cho: Dân Giu-đa tại Giê-ru-sa-lem đã trở về từ cuộc lưu-vong tại Ba-by-lôn và cho dân của Đức Chúa Trời ở tất cả mọi nơi

Ngày viết: Chương 1-8 được viết khoảng 520-518 TC (Trước Christ giáng-sinh). Chương 9-14 được viết khoảng 480 TC.

Bối-cảnh: Những người bị lưu-đày đã trở về từ Ba-by-lôn để xây-cất lại đền-thờ, nhưng công-việc bị ngăn-cản và bị ngưng đọng. A-ghê và Xa-cha-ri đương đầu với dân-chúng về trách-nhiệm của họ và khuyến-khích họ hoàn-tất trách-nhiệm đó.

Câu gốc: “Vui mừng nhiều lên ôi con gái Si-ôn! Hãy hò reo, hỡi con gái Giê-ru-sa-lem! Nay, vua của ngươi sắp đến cùng ngươi; Ngài công-bằng và được phú sự cứu-rỗi cho, khiêm-tôn, và cỡi trên con lừa, cả trên con lừa con, con trai của một con lừa cái. ... Và Ngài sẽ nói bình-an với các quốc-gia; và lãnh thổ của Ngài sẽ từ biển này đến biển nọ, và từ Sông Cái tới các đầu-cùng của trái đất.” (9.9-9.10)

Nhân-vật chính: Xô-rô-ba-bên, Giô-suê

Chỗ chính: Giê-ru-sa-lem

Đặc-điểm: Sách này tiên-tri về Đấng Chịu-xức-dầu và các sự kiện trong tương-lai lớn và bi-thảm, giống sách Khải-huyền nhất hơn tất cả những sách tiên-tri ngắn khác.

Ý chính: Tương-lai—đại-dương vô tận không biết đâu là đâu, đầy thú-vui lẫn nỗi hãi-hùng, êm-dềm lẫn đau-đớn, yêu-thương lẫn lệ-loi. Nhiều người sợ các ngày sẽ đến mà không rõ điều gì xấu sẽ đến; những người khác thăm-dò chỉ tay, bói tướng, cố tìm hiểu bí-mật của tương-lai. Nhưng câu chuyện ngày mai chỉ một mình Đức Chúa Trời biết rõ mà thôi và các sứ-giá đặc-biệt của Ngài, gọi là các đấng tiên-tri, là những người mà Đức Chúa Trời đã bộc lộ cho biết trước một hay hai chương. Trách-nhiệm chính của đấng tiên-tri là công-bố lời của Chúa, chỉ rõ tội-lỗi, giải-thích các hậu-quả của tội-lỗi, kêu gọi các người đàn-ông và các người đàn-bà ăn-năn hối-cải và vâng-phục Đức Chúa Trời. Ê-li-gia, Ê-li-sa, Ê-sai, Giê-rê-mi, Ê-xê-chi-ên, Ô-sê, và A-mốt đứng với hằng chục những vị khác một cách trung-tin truyền-bá sứ-điệp của Đức Chúa Trời mặc dầu có sự chống-đối chế-giễu, và bắt bớ. Và theo từng thời-điểm, họ được ban cho những sự hiện-thấy để tiên-tri cho biết trước các biến-cổ sắp tới. Sách Xa-cha-ri nằm ở gần cuối Cựu Ước, trong các sách “tiên-tri ngắn.” Là một trong ba tiên-tri ở trong thời-kỳ sau khi các người bị lưu-đày trở về, cùng với A-ghê và Ma-la-chi, Xa-cha-ri phục-vụ số còn sót lại của dân Giu-đa đã trở về Giu-đa để xây-cất lại đền-thờ Giê-ru-sa-lem và đất nước của họ. Như A-ghê, người khuyến-khích họ hoàn-tất việc xây-cất lại đền-thờ, nhưng sứ-điệp của người đi xa hơn biên giới của Giê-ru-sa-lem và những vấn-đề đương thời. Với hình-ảnh về các sự kiện lớn trong tương-lai, bi-thảm, kỳ-diệu, và với chi-tiết linh động, Xa-cha-ri cho biết về Đấng Chịu-xức-dầu, Đấng mà Đức Chúa Trời sắp sai đến để giải-cứ dân

Ngài và trị-vì tất cả trái đất. Xa-cha-ri là một trong những sách tiên-tri quan-trọng của chúng ta, cho biết những chi-tiết về Đấng Chịu-xức-dầu, được ứng-nghiem rõ-ràng trong cuộc đời của Đấng Christ. Việc tái thiết đền-thờ, người nói, chỉ là việc thứ nhất trong kịch bản của thời cuối cùng và sự bắt đầu thời-đại của Đấng Chịu-xức-dầu. Xa-cha-ri tuyên-bố một sứ-điệp đầy hứng khởi về hy-vọng cho những kẻ lưu-đày trước đây—vì Vua của họ sắp đến! Christ là Đấng Chịu-xức-dầu, Đấng Giải-cứu vĩ-đại được hứa của Y-sơ-ra-ên. Không như các thánh-giá của Xa-cha-ri, chúng ta nhìn lại sự phục-vụ và trách-nhiệm của ông. Khi chúng ta nghiên-cứu lời tiên-tri của ông, chúng ta sẽ thấy những chi-tiết của cuộc đời Đấng Christ được viết 500 năm trước khi thực sự xảy-ra. Nhưng cũng có một sứ-điệp tương-lai chưa ứng-nghiem—sự đến lần thứ hai của Đấng Chịu-xức-dầu vào cuối cùng của thời-đại.

Đọc và đứng trong sự kinh-sợ Đức Chúa Trời, Đấng giữ lời hứa của chúng ta. Khi quý vị đọc Xa-cha-ri, xin suy-nghĩ về biến-cổ đầy hứa-hẹn này—sự đến lần thứ hai của Đấng Chịu-xức-dầu. Vua của quý vị đang đến, và là Đấng sẽ trị-vì đời đời. Chúa kiểm-soát tương lai. Chúng ta trông-cậy Ngài.

A. CÁC SỰ-ĐIỆP TRONG KHI XÂY-CÁT LẠI ĐỀN-THỜ (1.1-8.23)

1. Các sự hiện-thấy ban đêm của Xa-cha-ri (1.1-6.8)

Hãy trở về cùng Chúa (1.1-1.6)

1¹Vào tháng thứ tám trong năm thứ hai của Đa-ri-út, lời của Đức GIA-VÊ đến cùng tiên-tri Xa-cha-ri, con trai của Bê-rê-kia, con trai của Y-đô, phán: ²“GIA-VÊ rất giận tồ-phụ của các người. ³Bởi vậy, hãy nói với chúng: ‘GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: “Hãy trở lại cùng Ta,” Đức GIA-VÊ vạn-quân phán, “Đề Ta được trở lại cùng các người,” Đức GIA-VÊ vạn quân phán. ⁴“Đừng như tồ-phụ các người, được các tiên-tri thuở trước công-bổ cho, rằng: ‘Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: “Bây giờ hãy xoay bỏ các đường-lối xấu-xa của các người và bỏ các việc làm xấu-xa của các người.”’ Nhưng chúng đã chẳng nghe hay để ý đến Ta,” Đức GIA-VÊ phán. ⁵“Tồ-phụ của các người, chúng ở đâu? Và các tiên-tri, họ có sống mãi không? ⁶Nhưng phải chẳng các lời của Ta và các giới-luật của Ta, mà Ta đã truyền cho các tiên-tri tội-tớ của Ta, đã chẳng bắt kịp tồ-phụ các người hay sao? Rồi chúng ăn-năn và thưa: ‘Nhu Đức GIA-VÊ vạn-quân đã định gây ra cho chúng con tùy theo các đường lối và các việc làm của chúng con, Ngài đã xử lý với chúng con như thế.’”

Một người ở giữa các cây hải-đào (1.7-1.17)

⁷Vào ngày thứ hai-mươi-bốn trong tháng thứ mười-một, là tháng Ngưng Nghỉ, trong năm thứ hai của Đa-ri-út, lời của Đức GIA-VÊ đến cùng tiên-tri Xa-cha-ri, con trai Bê-rê-kia, con trai Y-đô như sau: ⁸Tôi thấy trong đêm, và kia, một người đang cỡi một con ngựa đỏ, và người đang đứng ở giữa các cây hải-đào trong hẻm núi, phía sau người có những con ngựa đỏ, hồng, và bạch. ⁹Lúc đó tôi nói: “Thưa chúa tôi, đây là gì?” Và vị thiên-sứ đang nói chuyện với tôi nói cùng tôi: “Ta sẽ chỉ cho người đây là gì.” ¹⁰Và người đang đứng ở giữa các cây hải-đào trả lời và nói: “Đây là những kẻ mà Đức GIA-VÊ đã sai đi đó đây khắp trái đất.” ¹¹Thế là họ trả lời vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ đang đứng ở giữa các cây hải-đào, thưa: “Chúng tôi đã đi đó đây khắp trái đất, và kia, cả trái đất đều hoà-bình và yên-tĩnh.”

¹²Rồi vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ trả lời và nói: “GIA-VÊ vạn-quân ôi, còn bao lâu Chúa không có một chút thương-xót nào cho Giê-ru-sa-lem và các thành-thị của Giu-đa mà Chúa đã phần-nộ trong những 70 năm này?” ¹³Và Đức GIA-VÊ trả lời vị thiên-sứ đang nói với tôi với các lời ân-điển, các lời an-ủi. ¹⁴Thế là vị thiên-sứ đang nói chuyện với tôi nói cùng tôi: “Hãy công-bổ, rằng: ‘GIA-VÊ vạn quân nói như vậy: “Ta rất ghen¹ vì Giê-ru-sa-lem và Si-ôn. ¹⁵Nhưng Ta rất giận các quốc-gia đang thù-thù; vì trong khi Ta đã giận chỉ một chút, chúng đã thúc đẩy điều ác.” ¹⁶Bởi vậy, GIA-VÊ nói như vậy: “Ta sẽ trở lại Giê-ru-sa-lem với lòng thương-xót; đền của Ta sẽ được xây trong đó,” Đức GIA-VÊ vạn quân tuyên-bổ, “và sợi dây đo sẽ được căng ra trên Giê-ru-sa-lem.”’ ¹⁷Một lần nữa, hãy công-bổ, rằng: ‘GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: “Các thành-thị của Ta sẽ một lần nữa đầy-tràn với sự phồn-vinh, và GIA-VÊ một lần nữa sẽ an-ủi Si-ôn và một lần nữa chọn Giê-ru-sa-lem.”’”

¹“Ghen” tức là sự không dung-thứ sự bất trung

Xa-cha-ri thấy bốn cái sừng và bốn thợ rèn (2.1-2.4)

2¹Rồi, tôi ngược đôi mắt của tôi lên và nhìn, và kia, có bốn cái sừng. ²Vì vậy, tôi nói với vị thiên-sứ đang nói chuyện với tôi: “Đây là gì?” Và người trả lời tôi: “Đây là những cái sừng đã phân tán Giu-đa, Y-sơ-ra-ên, và Giê-ru-sa-lem.” ³Rồi Đức GIA-VÊ chỉ cho tôi thấy bốn ông thợ thủ-công. ⁴Và tôi thưa: “Những người này đến để làm gì vậy? Và người nói: “Đây là những cái sừng đã phân tán Giu-đa, đến nổi không một ai ngược đầu mình lên được, song các người này đã đến để làm chúng kinh-hãi, để ném xuống những cái sừng của các quốc-gia, là những kẻ đã giương sừng của chúng lên chống xứ Giu-đa để phân tán nó.”

Một người đàn-ông với dây đo (2.5-2.17)

⁵²Đoạn tôi ngược mắt của tôi lên và nhìn, và kia, có một người cầm một dây đo trong tay. ⁶Thế là tôi nói: “Ông đang đi đâu?” Và ông ấy nói với tôi: “Đề đo Giê-ru-sa-lem, để coi nó rộng bao nhiêu và nó dài bao nhiêu.” ⁷Và kia, vị thiên-sứ đang nói chuyện với tôi đang đi ra, và một thiên-sứ khác cũng đang đi ra gặp ông ấy, ⁸và nói với ông ấy: “Chạy và nói cùng người trai trẻ đó rằng: ‘Giê-ru-sa-lem sẽ có người sống như trong các làng không có vách thành, vì có nhiều người và súc-vật ở bên trong nó. ⁹Vì Ta,’ Đức GIA-VÊ tuyên-bổ, ‘sẽ là một vách lửa xung-quanh nó, và Ta sẽ là vinh-quang ở giữa nó.’”

¹⁰“Này! Hãy chạy trốn khỏi đất phương bắc,” Đức GIA-VÊ tuyên-bổ, “vì Ta đã phân-tán các người như bốn ngọn gió của các tầng trời,” Đức GIA-VÊ tuyên-bổ. ¹¹“Ô, Si-ôn! Trốn đi, người là kẻ đang sống với con gái của Ba-by-lôn.” ¹²Vì Đức GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: “Sau vinh-quang, Ngài đã sai Ta chống lại các quốc-gia cướp-bóc các người, vì kẻ đụng các người tức là đụng con người của mắt Ngài. ¹³Vì này, Ta sẽ vẫy tay Ta trên chúng, để chúng sẽ bị những kẻ nô-lệ của chúng cướp-bóc. Thế thì các người sẽ biết rằng GIA-VÊ vạn quân đã sai Ta đến. ¹⁴Hãy hát vì vui và hãy mừng-rỡ, ôi con gái của Si-ôn; vì này Ta đang đến và Ta sẽ ở giữa người,” Đức GIA-VÊ tuyên-bổ. ¹⁵“Và nhiều dân-tộc sẽ nối kết chúng với GIA-VÊ trong ngày đó và sẽ trở thành dân của Ta. Thế thì Ta sẽ ở giữa người và người sẽ biết rằng GIA-VÊ vạn-quân đã sai Ta đến cùng người. ¹⁶Và GIA-VÊ sẽ chiếm-hữu Giu-đa làm phần của Ngài trong đất thánh, và sẽ lại chọn Giê-ru-sa-lem. ¹⁷Hãy im-lặng, hỡi mọi xác-thịt, trước mặt GIA-VÊ; vì Ngài được đánh thức từ chỗ ở thánh của Ngài.”

Xa-cha-ri thấy thầy tế-lễ thượng-phẩm (3.1-3.7)

3¹Đoạn người chỉ cho tôi thấy thầy tế-lễ thượng-phẩm Giô-suê đứng trước mặt vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ, và Sa-tan đứng bên hữu của người để cáo buộc người. ²Và Đức GIA-VÊ nói với Sa-tan: “GIA-VÊ quở-trách người, Sa-tan! Quả thật, GIA-VÊ, Đấng đã chọn Giê-ru-sa-lem quở-trách người! Đây không phải là một dấu sắt nung kéo ra từ lửa ư?” ³Bây giờ, Giô-suê mặc y-phục đơ bản và đứng trước mặt vị thiên-sứ. ⁴Và người phán và nói với những kẻ đứng trước mặt người, rằng: “Hãy lột y-phục đơ bản khỏi nó.” Người lại nói với Giô-suê: “Hãy xem, Ta đã

¹các bản Thánh kinh khác câu 1.18

²các bản Thánh kinh khác câu 2.1

lấy đi sự bất-công của người khỏi người và sẽ mặc cho người những áo dài ngày hội.”⁵ Lúc ấy tôi nói: “Xin cho họ đội mũ sạch trên đầu người.” Thế là họ đội mũ sạch trên đầu người và mặc y-phục cho người, trong khi vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ đang đứng kể bên.

6Và vị thiên-sứ của Đức GIA-VÊ răn-bảo Giô-suê, nói: **7**“GIA-VÊ vạn-quân nói như vậy: ‘Nếu người sẽ bước đi trong các đường-lối của Ta, và nếu người sẽ phụng-sự Ta, thì người cũng sẽ cai-quản đền của Ta và cũng có trách-nhiệm các sản của Ta, và Ta sẽ ban cho người đi đến gần giữa những kẻ đang đứng ở đây.’”

Cái Chòi Cây (3.8-3.10)

8Bây giờ hãy lắng nghe, hỡi thầy tế-lễ thượng-phẩm Giô-suê, người cùng các bạn-hữu của người đang ngồi phía trước người—thật sự họ là một biểu tượng, vì kia, Ta sắp đem vào Cái Chòi Cây là tôi-tớ của Ta. **9**Vì này, hòn đá mà Ta đã để trước mặt Giô-suê; trên một hòn đá là bảy con mắt. Nay, Ta sẽ khắc một câu trên nó, GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bổ, ‘và Ta sẽ cất đi tội lỗi của xứ đó trong một ngày. **10**Trong ngày đó,’ GIA-VÊ vạn-quân phán, ‘mỗi một người trong các người sẽ mời người hàng xóm của mình ngồi dưới cây nho và dưới cây vả của mình.’”

Xa-cha-ri thấy chân-đèn vàng và các cây ô-li-ve (4.1-4.14)

4¹Đoạn vị thiên-sứ đã nói chuyện với tôi trở lại, và đánh thức tôi như một người được đánh thức từ giấc ngủ của mình. **2**Và người nói với tôi: “Người thấy gì?” Và tôi nói: “Tôi thấy, và kia, có một chân đèn hoàn-toàn bằng vàng với một cái chậu ở trên đỉnh, và có 7 ngọn đèn ở trên nó với 7 cái vòi thuộc về mỗi ngọn đèn, ở trên đỉnh của nó; **3**cũng có 2 cây ô-li-ve bên cạnh nó, một ở bên phía hữu cái chậu, và cái kia ở phía bên trái của nó.” **4**Lúc đó tôi trả lời và nói với vị thiên-sứ đang nói chuyện với tôi: “Các điều này là gì, hỡi chúa tôi?” **5**Thế là vị thiên-sứ đang nói chuyện với tôi trả lời và nói với tôi: “Người không biết những điều này là gì sao?” Và tôi nói: “Không, thưa chúa tôi.” **6**Rồi người trả lời và nói với tôi: “Đây là lời của GIA-VÊ nói cùng Xô-rô-ba-bên, rằng: ‘Chẳng bởi sức mạnh, cũng chẳng bởi quyền-năng, nhưng bởi Linh của Ta,’ GIA-VÊ vạn-quân nói. **7**‘Người là gì, ôi núi lớn? Trước mặt Xô-rô-ba-bên, người sẽ trở thành đồng-bằng; và hấn sẽ đem ra đá đỉnh đầu và la to: ‘Xin ân-điễn, xin ân-điễn cho nó!’” **8**Lời của Đức GIA-VÊ cũng đến với tôi, phán: **9**“Tay của Xô-rô-ba-bên đã đặt nền cho nhà này, và tay của hấn sẽ hoàn-tất nó. Lúc đó người sẽ biết rằng GIA-VÊ vạn-quân đã sai Ta đến cùng các người. **10**Vì ai đã khinh-đê cái ngày có các điều nhỏ-mọn? Nhưng 7 vị này sẽ mừng-rỡ khi họ thấy dây dọi ở trong tay Xô-rô-ba-bên—đây là những con mắt của GIA-VÊ ngó lui tới khắp trái đất.”

11Rồi tôi trả lời và nói với người: “Hai cây ô-li-ve này ở bên hữu chân đèn và ở bên tả của nó là gì?” **12**Và tôi trả lời lần thứ hai và nói với người: “Hai nhánh ô-li-ve ở kề bên hai cái ống bằng vàng, mà đổ ra dầu vàng là gì vậy?” **13**Thế là người trả lời tôi, nói: “Người không biết các điều này là gì sao?” Và tôi nói: “Không, thưa chúa tôi.” **14**Thế thì người nói: “Đây là hai người được xúc-dầu, đang đứng bên Chúa của toàn trái đất.”

Xa-cha-ri thấy một cuộn số bay (5.1-5.4)

5¹Rồi tôi lại ngược mắt của tôi lên và nhìn, và kia, có một cuộn số đang bay. **2**Và người nói với tôi: “Người thấy gì?” Và tôi trả lời: “Tôi thấy một cuộn số bay có chiều dài là 20 cu-bít và chiều ngang là 10 cu-bít.” **3**Đoạn người nói với tôi: “Đây là lời rửa-sả tới trên mặt toàn mặt đất; chắc-chắn người nào trộm-cấp sẽ bị thanh trừng theo chữ viết⁽¹⁾ trên mặt này, và người nào thê sẽ bị thanh trừng theo chữ viết⁽²⁾ trên mặt kia. **4**Ta sẽ khiến nó tới,” Đức GIA-VÊ vạn-quân phán, “và nó sẽ vào nhà kẻ trộm và nhà người thê đối-trá bởi danh Ta; và nó sẽ ở đềm ở bên trong nhà đó và thiêu-hủy nó với gỗ lẫn đá của nó.”

Xa-cha-ri thấy cái thùng bay (5.5-5.11)

5Đoạn vị thiên-sứ đang nói chuyện với tôi đi ra, và nói với tôi: “Bây giờ ngược mắt người lên, và xem cái đang đi tới này là gì.” **6**Và tôi nói: “Nó là gì?” Và người nói: “Đây là cái ê-pha đang đi tới.” Người lại nói: “Đây là con mắt của chúng trong tất cả trái đất **7**(và kia, cái nắp bằng chì được giờ lên); và đây là một người đàn-bà ngồi ở bên trong cái ê-pha.” **8**Rồi người nói; “Đây là Sự Độc-ác!” Và người quăng á xuống vào trong chính giữa cái ê-pha, và thả khối chì đó lên trên miệng của nó. **9**Lúc ấy tôi ngược mắt của tôi lên và nhìn, và có 2 bà đang đi ra với giỏ trong các cánh của họ; và họ có các cánh như cánh của con cò, và họ nâng cái ê-pha lên giữa trái đất và các tầng trời. **10**Và tôi nói với vị thiên-sứ đang nói chuyện với tôi: “Họ đang lấy cái ê-pha đi đâu vậy?” **11**Rồi người nói với tôi: “Để xây một cái nhà cho á trong xứ Si-nê-a; và khi nó được chuẩn-bị xong, á sẽ được đặt ở đó trên cái bệ chân của chính á.”

Xa-cha-ri thấy bốn cỗ xe (6.1-6.8)

6¹Bây giờ, tôi lại ngược mắt của tôi lên và nhìn, và kia, có 4 cỗ xe đang đi ra từ giữa hai hòn núi; và các hòn núi này là các núi bằng đồng. **2**Cỗ xe thứ nhất có các con ngựa đỏ, cỗ xe thứ nhì các con ngựa ô, **3**cỗ xe thứ ba các con ngựa bạch, và cỗ xe thứ tư các con ngựa có đốm nổi bật. **4**Đoạn tôi chuyện trò và nói cùng vị thiên-sứ đang nói chuyện với tôi: “Đây là gì vậy, thưa chúa tôi?” **5**Vị thiên-sứ trả lời và nói với tôi: “Đây là bốn linh của trời, đi ra sau khi đứng trước mặt Chúa của toàn trái đất, **6**trong đó các con ngựa ô đi đến xứ phương bắc; và các con ngựa bạch đi ra theo chúng, trong khi những con có đốm đi đến xứ phương Nam. **7**Khi các con mạnh đi ra, chúng háo-hức đi đó đây ngang qua trái đất.” Và Ngài phán: “Đi, hãy đi đó đây ngang qua trái đất.” Vì vậy chúng đã đi đó đây ngang qua trái đất. **8**Lúc đó Ngài la to cùng tôi và nói với tôi, phán: “Hãy xem, các con đang đi tới đất ở phương bắc đã khiến Linh của Ta nghi-ngoi⁽³⁾ trong đất ở phương bắc.”

2. Các lời khuyên-khích của Xa-cha-ri (6.9-8.23)

Việc đội mũ có tính biểu tượng của Giô-suê (6.9-6.15)

9Lời của Đức GIA-VÊ cũng đến cùng tôi, phán: **10**“Hãy lấy một của-lễ từ các kẻ lưu-đày, từ: Hiên-đai, Tô-bi-gia, và Giê-đa-gia; và người hãy đi cùng một ngày vào nhà của Giô-si-a con trai của Sô-phô-ni, là nơi họ đã tới từ Ba-by-lôn. **11**Và hãy lấy bạc và vàng, làm một cái mũ, đội nó

¹nguyên ngữ: nó

²nguyên ngữ: nó

³hay: đã làm người con thanh-nộ của Ta

trên đầu của Giô-suê con trai của thầy tế-lễ thượng-phẩm Giê-hô-xa-đác. ¹²Rồi nói với nó: ‘GIA-VÊ vạn-quân nói như vậy: “Này, một người có tên là Chôi-Cây, vì Ngài sẽ đâm chồi lên từ nơi Ngài ở; và Ngài sẽ xây đền-thờ của GIA-VÊ. ¹³Đúng, chính Ngài sẽ xây đền-thờ của GIA-VÊ, và chính Ngài sẽ mang danh-dự và ngôi và cai-trị trên ngôi của Ngài. Như vậy, Ngài sẽ là một thầy tế-lễ trên ngôi của Ngài, và cả hai sẽ hài hòa.”’ ¹⁴Bây giờ, cái mào sẽ trở thành sự nhắc-nhờ trong đền-thờ Đức GIA-VÊ cho Hê-lem, Tô-bi-gia, Giê-đa-gia, và Hên⁽¹⁾ con trai của Sô-phô-ni. ¹⁵Và những kẻ ở xa xôi sẽ đến và xây đền-thờ GIA-VÊ.” Rồi các người sẽ biết rằng GIA-VÊ vạn-quân đã sai ta đến cùng các người. Và nó sẽ thành-hình, nếu các người hoàn-toàn vâng-lời GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của các người.

Các tâm-lòng như đá lửa, dân-chúng được thúc-giục phải công-bình và khoan-dung (7.1-7.14)

7¹Đoạn xảy ra trong năm thứ tư của vua Đa-ri-út, lời của Đức GIA-VÊ đến cùng Xa-cha-ri vào ngày thứ tư tháng thứ chín, là tháng Kít-lơ. ²Bây giờ, thị-xã Bê-tên đã sai Sa-rét-se và Rê-ghem-Mê-léc và các người của họ đi tìm ân-huệ của Đức GIA-VÊ, ³nói với các thầy tế-lễ thuộc về đền của Đức GIA-VÊ vạn-quân, và với các đấng tiên-tri, rằng: “Tôi có nên khóc-lóc trong tháng thứ năm và kiêng cử, như tôi đã làm trong nhiều năm này chăng?” ⁴Lúc đó lời của Đức GIA-VÊ vạn-quân đến cùng tôi, phán: ⁵“Hãy nói với toàn dân của xứ và với các thầy tế-lễ: ‘Khi các người kiêng ăn và than-khóc trong các tháng thứ năm và thứ bảy trong những 70 năm này, ấy thực-sự là vì Ta mà các người đã kiêng ăn ư? ⁶Và khi các người ăn và uống, há các người chẳng ăn vì chính các người và há các người chẳng uống vì chính các người hay sao? ⁷Đấy há chẳng phải là các lời mà GIA-VÊ đã công-bố bởi các đấng tiên-tri thuở trước, khi Giê-ru-sa-lem có người ở và phồn-vinh với các thành-thị của nó xung-quanh nó và vùng miền Nam và các chân đồi có người ở sao?’”

8Rồi lời của Đức GIA-VÊ đến cùng Xa-cha-ri, phán: ⁹“GIA-VÊ vạn-quân đã nói như vậy: ‘Mỗi người hãy thực hiện sự công-bình thật, và hãy thực-hành sự tử-tế và lòng thương-xót đối với anh em mình; ¹⁰chớ áp-bức đàn-bà góa, hay kẻ mồ-côi, người lạ hay kẻ nghèo; và chớ chế ra điều xấu-xa trong tâm các người đối với nhau.’ ¹¹Nhưng chúng đã không chịu để ý, và đã đưa cái vai bướng-bỉnh và đã làm các lỗi tai của chúng nặng không chịu nghe⁽²⁾. ¹²Và chúng làm cho tâm của chúng như cương ngọc-thạch gỗ hầu chúng đã không có thể nghe luật-pháp và các lời mà GIA-VÊ vạn-quân đã gửi đến bởi Linh của Ngài qua các tiên-tri thuở trước; bởi vậy con thanh-nộ lớn đã đến từ GIA-VÊ vạn-quân. ¹³Và xảy ra đúng như Ngài đã gọi và chúng đã không chịu nghe, thì chúng đã gọi và Ta đã không chịu nghe,” Đức GIA-VÊ vạn-quân phán; ¹⁴“nhưng Ta đã phân tán chúng bằng một cơn gió bão ở giữa tất cả các quốc-gia mà chúng đã chẳng từng biết. Như vậy xứ này bị làm tan-hoang phía sau chúng, đến nỗi không có ai đi tới đi lui, vì chúng đã làm tan-hoang đất lạnh ấy.”

Giu-đa sẽ được ban phước (8.1-8.23)

8¹Rồi lời của Đức GIA-VÊ vạn-quân đến, phán: ²“GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: ‘Ta rất ghen⁽³⁾ Si-ôn, phải, với con thanh-nộ lớn-lao Ta ghen nó.’ ³GIA-VÊ nói như vậy: ‘Ta sẽ trở lại cùng Si-ôn và sẽ ở giữa Giê-ru-sa-lem. Rồi Giê-ru-sa-lem sẽ được gọi là Thành của Lẽ-thật, và núi của Đức GIA-VÊ vạn-quân sẽ được gọi là Núi Thánh.’ ⁴GIA-VÊ vạn-quân nói như vậy: ‘Các ông già và các bà già sẽ lại ngồi trong các đường-phố Giê-ru-sa-lem, mỗi người với cây gậy của nó trong tay nó vì các ngày là nhiều⁽⁴⁾. ⁵Và những con trai và con gái chơi đùa đầy đường phố của thành này.’ ⁶GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: ‘Nếu ấy là quá khó trước mắt phân sót lại của dân này trong các ngày đó, thì cũng sẽ quá khó trước mắt Ta chăng?’ GIA-VÊ vạn-quân tuyên bố. ⁷GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: ‘Này, Ta sắp cứu dân Ta ra khỏi đất có mặt trời mọc⁽⁵⁾ và ra khỏi đất có mặt trời lặn⁽⁶⁾; ⁸và Ta sẽ đem chúng về và chúng sẽ sống giữa Giê-ru-sa-lem, và chúng sẽ là dân của Ta và Ta sẽ là Chúa TRỜI của chúng trong lẽ-thật và công-chính.’

⁹“GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: ‘Đề bàn tay các người mạnh, các người những kẻ đang lắng nghe các lời này trong các ngày này từ miệng các đấng tiên-tri, là những người đã nói trong cái ngày mà nền đền GIA-VÊ vạn-quân được đặt, để cho đền-thờ có thể được xây. ¹⁰Vì trước các ngày đó chẳng có tiên-công cho người ta hay tiên-công nào cho thú-vật; và cho kẻ đi ra hay đi vào đã chẳng có sự bình-an vì sự thù nghịch, và Ta đã để mọi người kẻ này chống kẻ kia. ¹¹Nhưng bây giờ, Ta sẽ không đảiphần sót lại của dân này như trong các ngày trước đây,’ GIA-VÊ vạn-quân phán. ¹²Vì sẽ có bình-an cho hạt giống ấy: gốc nho sẽ sanh ra trái của nó, đất sẽ cho sản-vật của nó, và các tầng trời sẽ cho sương của chúng; Ta sẽ khiến phần sót lại của dân này thừa-kế tất cả những sự này. ¹³Và sẽ xảy ra đúng như các người đã là sự rủa-sả trong các quốc-gia, bởi nhà Giu-đa và nhà Y-sơ-ra-ên, thì Ta sẽ cứu các người để các người trở thành một sự ban phước. Đừng sợ; hãy để bàn tay các người mạnh.’

¹⁴“Vì GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: ‘Đúng như Ta đã có ý-định làm hại các người khi tổ-phụ các người chọc Ta giận,’ GIA-VÊ vạn-quân phán, ‘và Ta đã không bớt giận, ¹⁵thế là Ta đã lại có ý-định trong các ngày này để làm điều lành cho Giê-ru-sa-lem và cho nhà Giu-đa. Đừng sợ! ¹⁶Đấy là những điều các người phải làm: hãy nói lẽ-thật cho nhau; hãy xét-xử với lẽ-thật và sự phán-xét cho sự bình-an trong những cổng của các người. ¹⁷Cũng chớ để ai trong các người trừ-tính điều ác trong tâm của mình nghịch kẻ khác, và chớ ưa lời thề dối; vì tất cả các điều này là thứ Ta ghét,’ GIA-VÊ tuyên-bố.”

18Rồi lời của Đức GIA-VÊ vạn-quân đến cùng tôi, phán: ¹⁹“GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: ‘Sự kiêng cử của tháng thứ tư, sự kiêng cử của tháng thứ năm, sự kiêng cử của tháng thứ bảy, và sự kiêng cử của tháng thứ mười sẽ trở thành sự vui-vẻ, mừng-rỡ, và các ngày lễ vui mừng cho nhà Giu-đa; vì vậy hãy yêu lẽ-thật và bình-an.’ ²⁰GIA-VÊ vạn-quân phán như vậy: ‘Các dân-tộc sẽ đến, ngay cả cư-

¹tức là Giô-si-a

²nghĩa là: bị lỗi tai không chịu nghe

³“Ghen” tức là không dung thứ sự bất trung

⁴nghĩa là: tuổi-tác rất cao

⁵phương đông

⁶phương tây

dân của nhiều thành-thị. ²¹Và cư-dân của thành-thị này sẽ đi đến thành-thị khác, nói: “Chúng ta hãy tức-khắc đi nài-xin ân-huệ của Đức GIA-VÊ, và hãy tìm-kiếm Đức GIA-VÊ vạn quân; tôi cũng sẽ đi.” ²²Vì vậy nhiều dân-tộc và các quốc-gia hùng-cường sẽ đến để tìm kiếm GIA-VÊ vạn-quân tại Giê-ru-sa-lem và để nài-xin ân-huệ của GIA-VÊ. ²³GIA-VÊ vạn quân phán như vậy: “Trong các ngày đó, 10 người từ mọi quốc-gia sẽ nắm vạt áo của 1 người Giu-đa, nói: “Xin để chúng ta đi với ngươi, vì chúng ta đã nghe Đức Chúa TRỜI ở cùng các ngươi.” ’ ’ ”

B. CÁC SÚ-ĐIỆP SAU KHI ĐỀN-THỜ ĐƯỢC HOÀN-TẮT (9.1-14.21)

Các kẻ thù của Y-sơ-ra-ên sẽ bị phán-xét (9.1-9.10)

9¹Gánh nặng của lời Đức GIA-VÊ chống xứ Ha-đơ-rắc, với Đa-mách là chỗ nghỉ-ngơi của nó (vì mắt người ta, đặc-biệt là của tất cả các chi-tộc của Y-sơ-ra-ên, đều hướng về Đức GIA-VÊ),

²Và cũng nghịch Ha-mát, giáp-giới với nó; Ty-ơ và Si-đôn, đầu chúng rất khôn-ngaoan.

³Vì Ty-ơ tự xây cho nó một đồn-lũy và chất bạc như bụi-đất và vàng như bùn của đường-phổ.

⁴Này, Chúa sẽ tước đoạt nó và ném tài-sản nó vào trong biển; và nó sẽ bị lửa thiêu-rụi.

⁵Ách-ca-lôn sẽ thấy và sợ, Ga-xa cũng sẽ co quắp trong cơn đau lớn; Êc-rôn cũng vậy, vì sự trông-mong của nó đã tiêu-tan. Hơn nữa, nhà vua sẽ bị diệt khỏi Ga-xa, và Ách-ca-lôn sẽ không có người ở.

⁶Và một đứa con hoang sẽ ở trong Ách-đốt, và Ta sẽ diệt trừ lòng kiêu-ngạo của dân Phi-li-tin.

⁷Và Ta sẽ lấy máu của chúng khỏi miệng của chúng, và các vật đáng tởm của chúng khỏi răng của chúng. Rồi chúng cũng sẽ là một phần sót lại cho Đức Chúa TRỜI, và như một thị-tộc trong Giu-đa, và Êc-rôn như một người Giê-bu.

⁸Nhưng Ta sẽ hạ trại xung-quanh nhà Ta vì đám lính ấy, vì có kẻ đi qua và trở lại; và không có một kẻ áp-bức nào sẽ đi qua chúng nữa, vì bây giờ Ta đã thấy với mắt của Ta.

⁹Hãy vui mừng nhiều lên, hỡi con gái Si-ôn! Hãy hò reo, hỡi con gái Giê-ru-sa-lem! Này, vua của ngươi sắp đến cùng ngươi; Ngài công-bằng và được phú sự cứu-rỗi cho, Khiêm-tôn, và cỡi trên con lừa, Ngay cả trên con lừa con, con trai của một con lừa cái.

¹⁰Ta sẽ diệt-trừ cỗ xe ấy khỏi Ép-ra-im, và con ngựa ấy khỏi Giê-ru-sa-lem; và cây cung chiến trận cũng sẽ bị diệt trừ. Và Ngài sẽ nói bình-an với các quốc-gia; và lãnh thổ của Ngài sẽ từ biển này đến biển nọ, và từ Sông Cái⁽¹⁾ tới các đầu-cùng của trái đất.

Sự giải-phóng Giu-đa và Ép-ra-im (9.11-9.17)

¹¹Còn ngươi cũng vậy, vì máu giao-ước của Ta với ngươi, Ta đã thả các tù-nhân ngươi ra khỏi cái bể chứa nước mà

không có nước.

¹²Hãy trở về đồn-lũy ấy, hỡi các tù-nhân có hy-vọng; Chính ngày này Ta đang tuyên-bố rằng Ta sẽ hồi-phục gấp đôi cho ngươi.

¹³Vì Ta sẽ giương Giu-đa lên như cây cung của Ta, Ta sẽ nạp Ép-ra-im vào cây cung. Và Ta sẽ khuấy-động con trai của ngươi, ôi Si-ôn, chống con trai của ngươi, ôi Gờ-réc; và Ta sẽ khiến ngươi như thanh gươm của một đồng sĩ.

¹⁴Rồi Đức GIA-VÊ sẽ hiện ra trên chúng, và mũi tên của Ngài sẽ bung ra như chớp; và Chúa GIA-VÊ sẽ thổi kèn trom-pét, và sẽ bước quân hành trong gió bão của phương nam.

¹⁵Đức GIA-VÊ vạn-quân sẽ bảo-vệ chúng. Và chúng sẽ nuốt, và đập trên đá dành cho cái ná; và chúng sẽ uống, và ồn-ào như say rượu nho; và chúng sẽ no đầy như cái chậu hiến-tế, Đằm ướt như các góc bàn-thờ.

¹⁶Và GIA-VÊ Đức Chúa TRỜI của chúng sẽ cứu chúng trong ngày đó Như bầy dân Ngài; Vì chúng như các hòn đá của cái mào, Lấp-lánh trong xứ của Ngài.

¹⁷Vì chúng sẽ chài chuốt và đẹp để làm sao! Những trai trẻ sẽ lớn lên nhờ ngũ-cốc, và các trinh nữ nhờ rượu nho mới.

Y-sơ-ra-ên và Giu-đa là những con chiên lạc (10.1-10.12)

10¹Hãy cầu mưa từ Đức GIA-VÊ vào lúc có mưa xuân— Đức GIA-VÊ, Đấng làm các đám mây bão; và Ngài sẽ cho chúng các trận mưa rào, rau-cỏ ngoài đồng cho mỗi người.

²Vì các gia-tượng nói điều độc-ác, Các thầy bói thấy lời nói dối, và nói các chiêm-bao giá; Chúng an-ủi luống-công. Bởi vậy dân đi lang thang như bầy chiên, Chúng bị tai vạ vì không có một người chăn nào cả.

³“Con giận Ta bị nhen lên nghịch những kẻ chăn, và Ta sẽ phạt những con dê đực ấy; Vì GIA-VÊ vạn-quân đã viếng bầy của Ngài, nhà Giu-đa, và sẽ khiến chúng như con ngựa oai-nghi của Ngài trong chiến-trận.

⁴Từ chúng sẽ đến đá góc nhà ấy, Từ chúng sẽ đến cây cộc lều, Từ chúng sẽ đến cây cung chiến-trận, Từ chúng mọi kẻ cai-trị, cả bọn với nhau.

⁵Và chúng sẽ như các người mạnh-mẽ, Trong chiến-trận đập kẻ thù xuống trong bùn trong các đường-phổ; và chúng sẽ đánh, vì Đức GIA-VÊ ở cùng chúng; và những kẻ cỡi ngựa ấy sẽ bị làm cho xấu-hổ.

⁶Và Ta sẽ làm vững mạnh nhà Giu-đa, và Ta sẽ cứu nhà Giô-sép, và Ta sẽ đem chúng về, Vì Ta lâu nay có lòng thương-xót chúng; và chúng sẽ như Ta đã chẳng ruồng-bỏ chúng, Vì Ta là GIA-VÊ Chúa TRỜI của chúng, và Ta sẽ đáp lời chúng.

⁷Và Ép-ra-im sẽ như một người mạnh-mẽ,

¹sông O-phơ-rát

Và tâm chúng sẽ vui-vẻ như thể *uống* rượu nho;
Quả thật, những đứa con của chúng sẽ thấy và vui-vẻ,
Tâm chúng sẽ mừng-rỡ trong GIA-VÊ.

⁸Ta sẽ huýt gió chúng để nhóm chúng lại với nhau,
Vì Ta đã chuộc chúng;
Và chúng sẽ đông đúc như chúng đã đông đúc.

⁹Khi Ta gieo chúng ở giữa các dân-tộc,
Chúng sẽ nhớ Ta trong các xứ xa-xôi.
Và chúng cùng con cái chúng sẽ sống và trở về.

¹⁰Ta sẽ đem chúng về từ xứ Ê-díp-tô.
Và nhóm chúng lại từ A-si-ri;
Và Ta sẽ đem chúng vào trong đất Ga-la-át và Li-ban,
Và không thể tìm *đui chỗ* cho chúng.

¹¹Và Ngài sẽ đi ngang qua biển khô,
Và đánh sóng biển,
Đề tất cả các vực sâu của sông Ni-lơ⁽¹⁾ sẽ khô đi;
Và lòng kiêu-ngạo của A-si-ri sẽ bị hạ xuống,
Và cây trượng của Ê-díp-tô sẽ ra đi.

¹²Và Ta sẽ làm chúng mạnh thêm trong GIA-VÊ,
Và trong danh Ngài chúng sẽ bước đi,” *Đức* GIA-VÊ
tuyên-bổ.

Bầy chiên cùng đường (11.1-11.17)

11¹Mở cửa của người ra, hỡi Li-ban,
Đề lửa được ăn nuốt các cây tuyết-tùng của người.

²Than-khóc đi, ôi cây tùng, vì cây tuyết-tùng đã
ngã,
Vì *các cây* huy hoàng đã bị tiêu diệt;
Than-khóc đi, hỡi các cây sồi Ba-san
Vì khu rừng dày không xuyên phá được đã đổ xuống.

³Có tiếng than-khóc của các kẻ chăn,
Vì vinh-quang của họ tàn-rụi;
Có tiếng rống của các con sư-tử con,
Vì niềm tự-hào của Giô-đanh tàn-rụi.

⁴GIA-VÊ *Đức* Chúa TRỜI của tôi phán như vậy: “Hãy
chăm nuôi bầy chiên sắp bị làm thịt. ⁵Những kẻ mua chúng
giết chúng và chẳng chịu tội, và *mỗi* kẻ bán chúng nói:
‘*Đức* GIA-VÊ đáng chúc-tụng thay, vì tôi đã trở nên giàu!’
Và chính những kẻ chăn chúng không thương-hại chúng.
⁶Vì Ta sẽ chẳng còn thương-hại dân trong xứ,” *Đức* GIA-
VÊ tuyên-bổ; “nhưng này, Ta sẽ khiến người ta *sa* vào
trong tay⁽²⁾ của người khác và vào trong tay của vua nó; và
chúng sẽ đánh xứ ấy, và Ta sẽ không giải-cứ *chúng* khỏi
tay chúng.” ⁷Tôi đã chăm nuôi bầy chiên *sắp bị* làm thịt
như thế, là các con khôn-khô của bầy. Và tôi lấy cho chính
tôi 2 cây gậy: cây này tôi gọi là Ân-huệ, còn cây kia tôi gọi
là Thông-nhút; thể là tôi đã chăm nuôi bầy chiên ấy. ⁸Đoạn
tôi diệt mất 3 kẻ chăn trong một tháng, vì hồn tôi không
kiên-nhẫn với chúng, và hồn chúng cũng chán tôi. ⁹Rồi tôi
đã nói: “Ta sẽ không chăm nuôi các người. Đứa nào phải
chết, để nó chết, và đứa nào phải bị diệt, để nó bị diệt; và
để những con nào sống sót ăn thịt lẫn nhau.” ¹⁰Và tôi lấy
cây gậy của tôi, Ân-huệ, và chặt nó ra từng khúc, để phá bỏ
giao-ước của tôi mà tôi đã lập với tất cả các dân-tộc. ¹¹Thể
là nó bị phá bỏ trong ngày đó, như vậy các con khôn-khô
trong bầy đang nhìn tôi ý-thức rằng ấy là lời của *Đức* GIA-
VÊ. ¹²Và tôi nói với chúng: “Nếu mất các người cho là tốt,
thì hãy trả cho tôi tiền-công; nhưng nếu không, thì đừng để

ý đến!” Thể là chúng cân ra 30 *siếc-lơ* bạc làm tiền-công
cho tôi. ¹³Rồi *Đức* GIA-VÊ phán cùng tôi: “Hãy quăng nó
cho thợ gôm, cái giá nguy-nga mà chúng định cho Ta.” Vì
vậy tôi lấy 30 *siếc-lơ* bạc ấy và quăng chúng cho thợ gôm
trong đền *Đức* GIA-VÊ. ¹⁴Đoạn tôi chặt cây gậy thứ hai
của tôi, Thông-Nhút, thành từng khúc, để dứt tình huynh-
đệ giữa Giu-đa và Y-so-ra-ên.

¹⁵Và *Đức* GIA-VÊ phán cùng tôi: “Lại lấy cho chính
người đồ nghề của một kẻ chăn khờ-dại. ¹⁶Vì, này, Ta sắp
đẩy lên một kẻ chăn trong xứ này, là kẻ sẽ chẳng chăm-sóc
chiên diệt-vong, không tìm-kiếm chiên tản lạc, không chữa
chiên bị thương, hay duy-trì con còn đứng, nhưng sẽ ăn-
nuốt thịt của những chiên mập và xé toạt móng của chúng.

¹⁷“Khôn cho kẻ chăn vô-dụng
Là kẻ bỏ bầy!

Một cây gươm sẽ ở trên cánh tay của nó

Và trên con mắt hữu của nó!

Cánh tay của nó sẽ hoàn-toàn teo đi,

Và con mắt hữu của nó sẽ hoàn-toàn bị mờ.”

Đức Chúa Trời sẽ diệt các kẻ thù của dân Ngài (12.1-12.9)

12¹Gánh nặng của lời *Đức* GIA-VÊ liên quan đến Y-
so-ra-ên. *Đức* GIA-VÊ, Đấng giương các tầng trời,
đặt nền trái đất, tạo-thành linh⁽³⁾ loài người ở bên
trong hân, tuyên-bổ như vậy: ²“Này, Ta sắp khiến Giê-
ru-sa-lem thành một cái chén gây lão-đạo cho tất cả các dân-
tộc xung-quanh; và khi Giê-ru-sa-lem bị bao-vây, thì Giu-
đa cũng sẽ bị bao-vây. ³Và sẽ xảy ra vào ngày đó rằng Ta
sẽ khiến Giê-ru-sa-lem thành một hòn đá nặng cho tất cả
các dân; mọi kẻ nhắc nó lên sẽ bị trĩu trĩm-trọng. Và tất cả
các quốc-gia của trái đất sẽ nhóm lại chống nó. ⁴Trong
ngày đó,” *Đức* GIA-VÊ tuyên-bổ, “Ta sẽ đánh mọi con
ngựa thành hoang mang, và kẻ cỡi nó thành điên-cuồng.
Nhưng Ta sẽ trông chừng nhà Giu-đa, trong khi Ta đánh
mọi con ngựa của các dân-tộc thành đui-mù. ⁵Lúc đó các
thị-tộc của Giu-đa sẽ nói trong tâm của chúng: ‘Sự ủng-hộ
mạnh cho chúng ta là cư-dân của Giê-ru-sa-lem qua *Đức*
GIA-VÊ vạn-quân, *Đức* Chúa TRỜI của họ.’ ⁶Trong ngày
đó, Ta sẽ làm cho các thị-tộc Giu-đa như một bếp lửa ở
giữa những thanh củi và như cây đuốc ở giữa các bó lúa,
thể là chúng sẽ thiêu-nuốt ở bên phải và ở bên trái tất cả
các dân-tộc xung-quanh, trong khi cư-dân Giê-ru-sa-lem lại
sống trên chính đất của họ trong Giê-ru-sa-lem. ⁷GIA-VÊ
cũng sẽ cứu các lều của Giu-đa trước tiên để vinh-quang
của nhà Đa-vít và vinh-quang của cư-dân Giê-ru-sa-lem
chẳng được phóng lớn hơn Giu-đa. ⁸Trong ngày đó, GIA-
VÊ sẽ bảo-vệ cư-dân Giê-ru-sa-lem, và kẻ yếu ở giữa
chúng trong ngày đó sẽ như Đa-vít, và nhà Đa-vít sẽ như
Chúa TRỜI, như vị thiên-sứ của GIA-VÊ trước mặt chúng.
⁹Và sẽ xảy ra trong ngày đó Ta sẽ quyết hủy-diệt tất cả các
quốc-gia đến chống lại Giê-ru-sa-lem.

Thương-tiết Đấng họ đã dâm (12.10-13.1)

10“Và Ta sẽ đổ ra trên nhà Đa-vít và trên cư-dân Giê-ru-sa-

³Mấy trang đầu của Sáng-thể 2.7, cũng như ở đây Xa-cha-ri 12.1
cho biết Chúa tạo-thành linh con người; cước chú của Sáng-thể 2.7
tỏ rõ linh này là nguồn-gốc của hồn con người. Nhà Thuyết-Giáo
11.5 cho biết “linh đi vào xương cốt” của bào thai “trong tử cung
của người đàn bà mang thai”. Hê-bơ-rơ 4.12 cho biết “lời của Đức
Chúa Trời” “đến tận đường phân chia của hồn và linh và của các
khớp xương và tủy”.

¹tức là sông Nile

²hay: trong quyền-lực

lem Linh ân-điền và lời thỉnh cầu, ngô hầu chúng sẽ nhìn xem Ta là Đấng mà chúng đã đăm; và chúng sẽ than-khóc vì Ngài, như người ta than-khóc vì đứa con trai độc-nhất, và chúng sẽ khóc-lóc đắng-cay vì cơ Ngài, như khóc cay-đắng vì đứa con đầu lòng. ¹¹Trong ngày đó sẽ có việc than-khóc lớn tại Giê-ru-sa-lem, như việc than-khóc của Ha-đát-Rim-môn trong đồng-bằng Mê-ghi-đôn. ¹²Và xứ ấy sẽ than-khóc, mỗi gia-đình khóc riêng; gia-đình của nhà Đa-vít *khóc* riêng, và các bà vợ của chúng *khóc* riêng; gia-đình của nhà Na-than *khóc* riêng, và các bà vợ của chúng *khóc* riêng; ¹³gia-đình của nhà Lê-vi *khóc* riêng, và các bà vợ của chúng *khóc* riêng; gia-đình các người Si-mê-i *khóc* riêng, và các bà vợ của chúng *khóc* riêng; ¹⁴và tất cả các gia-đình còn lại, mỗi gia-đình *khóc* riêng, và các bà vợ của chúng *khóc* riêng.

13¹“Trong ngày đó một suối phun nước sẽ được mở ra cho nhà Đa-vít và cho cư-dân Giê-ru-sa-lem, vì tội và vì sự bất khiết.

Sự thờ hình-tượng bị dẹp bỏ (13.2-13.6)

²“Và sẽ xảy ra trong ngày đó,” *Đức* GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bố, “Ta sẽ trừ bỏ tên của các hình-tượng ra khỏi xứ, và chúng sẽ không còn được nhớ nữa; và Ta cũng sẽ loại bỏ các tiên-tri và uế-linh khỏi xứ. ³Và sẽ xảy ra nếu bất cứ kẻ nào còn tiên-tri, thì cha và mẹ nó là những kẻ đã sinh ra nó sẽ nói với nó: ‘Mày không được sống, vì mày đã nói giả-dối nhân danh *Đức* GIA-VÊ’; và cha và mẹ nó là những kẻ đã sinh ra nó sẽ đâm thủng nó khi nó tiên-tri. ⁴Cũng sẽ xảy ra trong ngày đó, mỗi tiên-tri sẽ xấu-hổ về sự hiện-thấy của hắn khi hắn tiên-tri, và họ sẽ không mặc áo choàng bằng lông để đánh lừa; ⁵nhưng hắn sẽ nói: ‘Ta không phải là một tiên-tri; ta là kẻ cày ruộng, vì có người đã khiến một người khác mua ta làm nô-lệ trong thuật thanh-xuân của ta.’ ⁶Và có người sẽ nói với hắn: ‘Các vết thương giữa các cánh tay người là gì?’ Lúc ấy hắn sẽ nói: ‘Đó là ta đã bị thương trong nhà của những kẻ yêu ta.’

Bầy chiến bị phân tán (13.7-13.9)

⁷“Dậy đi, hỡi grom, nghịch lại Đấng Chấn của Ta, Và nghịch người đó, Đấng Cộng-tác của Ta,” *Đức* GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bố, “Hãy đánh Đấng Chấn để bầy chiến bị phân tán; Và Ta sẽ trở tay nghịch cùng các đứa nhỏ.

⁸Và xảy ra trong toàn xứ ấy,” *Đức* GIA-VÊ vạn-quân tuyên-bố, “Rằng hai phần trong nó sẽ bị diệt và tàn-rụi; Nhưng phần thứ ba sẽ còn lại trong nó.

⁹Và Ta sẽ đem phần thứ ba này qua lừa, Tinh-luyện chúng như bạc được tinh-luyện, Và thử chúng như vàng bị thử. Chúng sẽ kêu-cầu danh Ta, Và Ta sẽ đáp lời chúng; Ta sẽ nói: ‘Chúng là dân Ta,’ Và chúng sẽ nói: ‘*Đức* GIA-VÊ là *Đức* Chúa TRỜI của con.’”

Đức Chúa TRỜI sẽ chiến-đấu các kẻ thù của Giê-ru-sa-lem (14.1-14.8)

14¹Này, một ngày sẽ đến cho *Đức* GIA-VÊ khi của-cướp lấy từ người sẽ được chia ra ở giữa người. ²Vì Ta sẽ tập hợp tất cả các quốc-gia chống Giê-ru-sa-lem để

chiến đấu, và thành ấy sẽ bị chiếm, nhà-cửa bị cướp-bóc, các bà bị hãm hiếp, và phân-nửa thành ấy sẽ bị đi đày, nhưng phần dân còn lại sẽ không bị trừ-bỏ khỏi thành. ³Lúc đó, *Đức* GIA-VÊ sẽ tiến tới và đánh cùng các quốc-gia đó, như Ngài chiến đấu trong ngày chiến-trận. ⁴Và trong ngày đó, các bàn chân Ngài sẽ đứng trên Núi Ô-li-ve, ở phía trước Giê-ru-sa-lem về phía đông; và Núi Ô-li-ve sẽ bị tách ra ở chính giữa nó từ đông sang tây, bởi một thung-lũng rất lớn, ngô hầu phân nửa núi sẽ dời về phương bắc, phân nửa kia hướng về phương nam. ⁵Và các người sẽ chạy trốn bởi cái thung-lũng của các Núi của Ta, vì cái thung-lũng của các núi ấy sẽ chạy dài đến A-xên; phải, các người sẽ chạy trốn y như các người đã chạy trốn trước trận động-đất trong các ngày của Ô-xia vua Giu-đa. Rồi, *Đức* GIA-VÊ, *Đức* Chúa TRỜI của tôi sẽ đến, với tất cả các vị thánh! ⁶Và sẽ xảy ra trong ngày đó sẽ không có ánh-sáng; các nguồn sáng sẽ teo lại⁽¹⁾. ⁷Vì ấy sẽ là một ngày duy nhất được biết đối với *Đức* GIA-VÊ, chẳng phải ban ngày cũng chẳng phải ban đêm, nhưng sẽ có ánh-sáng vào khoảng chiều tối. ⁸Và sẽ xảy ra vào ngày đó, các dòng nước sống sẽ chảy ra từ Giê-ru-sa-lem, phân nửa chúng hướng về biển đông và phân nửa kia hướng về biển tây; sẽ trong mùa hạ cũng như trong mùa đông.

Đức Chúa TRỜI sẽ là Vua trên tất cả (14.9-14.21)

⁹Và *Đức* GIA-VÊ sẽ là vua trên toàn trái đất; trong ngày đó *Đức* GIA-VÊ sẽ là Đấng *độc-nhất*, và danh Ngài là danh *độc-nhất*. ¹⁰Tất cả xứ ấy sẽ được đổi thành đồng bằng từ Ghê-ba đến Rim-môn phía nam Giê-ru-sa-lem; nhưng Giê-ru-sa-lem sẽ chỗi dậy và cứ ở trên khu của nó từ Cổng Bên-gia-min xa cho đến chỗ có Cổng Thứ Nhất, đến Cổng Góc, và từ Tháp Ha-na-nê-ên đến các máy ép rượu nho của vua. ¹¹Và dân sẽ sống trong đó, và sẽ không còn có lời rủa-sả nữa, vì Giê-ru-sa-lem sẽ ở trong an-ninh.

¹²Bảy giờ đây sẽ là tai-họa mà *Đức* GIA-VÊ sẽ đánh tất cả các dân đã đi gây chiến chống Giê-ru-sa-lem; thật chúng sẽ thối rữa trong khi chúng còn đứng trên chân của chúng, và mắt của chúng sẽ thối rữa trong hốc mắt của chúng, và lưỡi của chúng sẽ thối rữa trong miệng của chúng. ¹³Và sẽ xảy ra trong ngày đó, một sự hốt-hoảng lớn từ *Đức* GIA-VÊ sẽ ở giữa chúng; và chúng sẽ chụp lấy tay nhau, và tay kẻ này sẽ giơ lên chống lại tay kẻ khác. ¹⁴Và Giu-đa cũng sẽ đánh nhau tại Giê-ru-sa-lem; và của-cái của tất cả các quốc-gia xung-quanh sẽ bị gom lại, rất nhiều vàng, bạc, và y-phục. ¹⁵Thế là cũng như tai-họa này, sẽ có tai-họa cho ngựa, la, lạc-đà, lừa, và mọi gia-súc sẽ ở trong các trại đó.

¹⁶Đoạn sẽ xảy ra rằng bất cứ một ai còn sống trong tất cả các quốc-gia đã đi chống lại Giê-ru-sa-lem sẽ hàng năm đi lên để thờ-lạy nhà Vua, *Đức* GIA-VÊ vạn-quân, và để dự Lễ Lều-tạm. ¹⁷Và sẽ là rằng bất cứ các gia-đình nào của trái đất không đi lên Giê-ru-sa-lem để thờ-lạy nhà Vua, *Đức* GIA-VÊ vạn-quân, thì sẽ chẳng có mưa trên chúng. ¹⁸Và nếu gia-đình Ê-díp-tô không đi lên hay không vào, thì sẽ chẳng có mưa trên chúng; sẽ có bệnh dịch *Đức* GIA-VÊ đánh các quốc-gia không đi lên để dự Lễ Lều-tạm. ¹⁹Đấy sẽ là cái tội của Ê-díp-tô, và cái tội của tất cả các quốc-gia không đi lên để dự Lễ Lều-tạm. ²⁰Trong ngày đó, sẽ có chữ khắc trên các quả chuông của những con ngựa:

¹nguyên ngữ: những cái vinh quang sẽ đóng lại

Xa-cha-ri 14.21

“THÁNH CHO *Đức* GIA-VÊ.” Và các nôi nấu-ăn trong đền *Đức* GIA-VÊ sẽ giống như các chậu trước bàn-thờ.
21Và mỗi cái nôi nấu-ăn trong Giê-ru-sa-lem và trong Giu-đa đều sẽ là thánh cho *Đức* GIA-VÊ vạn-quân; và tất cả những kẻ hiến-tế đều sẽ đến, dùng chúng mà nấu ăn. Và sẽ không còn có một người Ca-na-an nào trong đền *Đức* GIA-VÊ vạn-quân trong ngày đó.